

In memoriam Vic Cooremans

Vic Cooremans, jarenlang gewaardeerd en geëngageerd in het kerkelijk en sociaal leven in Turnhout en Oud - Turnhout, overleed op 3 juli thuis in Oud - Turnhout na een kortstondig ziekbed.

*Wees niet bang, want ik ben bij je,
vrees niet, want ik ben je God.*

Ik zal je sterken, ik zal je helpen, ik zal je steunen.

Dit vers van Jesaja stond bovenaan de rouwbrief.

De uitvaartdienst vond plaats in de parochiekerk van Onbevlekt Hart van Maria op het Zwaneven in Oud - Turnhout op 8 juli.

Het gedachtenisprentje eert Vic als allerliefste man, leerrijke vake, wijze opa en leider en organisator voor velen.

Leider en organisator

En zo kennen vele mensen Vic: de leider met charisma en de organisator met discipline. Naast en na zijn job als onderwijzer en directeur in de basisschool was hij een sociaal en gelovig geëngageerd man. Vele jaren was hij lid en raadgever in de bisschopsraad. In Schilde was hij betrokken bij de opleiding en supervisie van de pastoraal werk(st)ers en diakens. In het oude dekenaat Turnhout was hij de oprichter van Kerkopbouw en het dekanaal huis De Rank, eerst op het Begijnhof en later in de Tramstraat.

Kerkopbouw werd in 1990 opgericht in het dekenaat Turnhout. Nu 27 jaar later vormen de 38 parochies van Postel tot Lichtaart en van Poppel tot Wechelderzande het dekenaat Kempen-Oost. Nu is ook het kerkelijk landschap gewijzigd. Plaatselijke geloofsgemeenschappen werken over parochiegrenzen heen samen aan pastorale eenheden waar catechese, diakonie, liturgie en gemeenschapsopbouw samenvloeien. De kerk speelt in op de veranderende noden in de maatschappij o.a. door te investeren in de vorming van professionals en vrijwilligers die kunnen voorgaan in geloof en spiritualiteit.

Maar Vic was een **visionair** en begreep toen al dat op de weg naar verdere samenwerking over parochie- en gemeentegrenzen heen Kerkopbouw meer dan ooit nodig was. Vorming van medewerkers om in de nieuwe pastorale eenheden te werken kon vanuit Kerkopbouw financieel ondersteund worden. Het centrum De Rank was de uitvalsbasis voor onthaal, opvang en vorming van medewerkers. Ook de uitbouw van dit centrum vroeg financiële

middelen. Zo ontstond het nieuwjaarsconcert dat hij 24 jaar lang enthousiast georganiseerd en beleefd heeft.

In zijn eigen parochie in het Zwaneven lag hij mee aan de oorsprong van een vernieuwde catechesewerking. In de Sint - Pietersparochie in Turnhout was hij de coördinator van het comité bij de heropening van de kerk na de grote restauratiewerken in 1990.

Voor dat alles werd hij enkele jaren geleden door onze bisschop beloond met het gouden kerkelijk ereteken.

Maar ook buiten het kerkwerk was zijn interesse heel groot. Zo was hij de eerste voorzitter van de cultuurraad in Turnhout en lag hij aan de basis van de Koperen Passer.

Kerk en ontspanning bracht hij samen in het nieuwjaarsconcert

Tijdens de afscheidsviering bracht Luc Vervliet namens het comité van het nieuwjaarsconcert hulde aan Vic. We publiceren hieronder zijn tekst.

'We kennen Vic inderdaad allemaal als een sociaal en geëngageerd christen met veel verantwoordelijkheidszin, die onophoudelijk wegen zocht om een serieus steentje te kunnen bijdragen in de uitbouw van 'Kerkopbouw' in het dekenaat Kempen of van haar Dekanaal Centrum 'De Rank'.

En waarom, zo dacht jij, Vic, zou je dat niet het best kunnen uitproberen via een van jouw passies: de muziek, en meer bepaald je liefde voor opgewekte, lichtklassieke repertoires, operettes en filmmuziek.

De idee voor een jaarlijks nieuwjaarsconcert in Turnhout was meteen geboren: een eerste bescheiden editie nog in de Pinksterkerk, nadien definitief in onze cultuurtempel De Warande. 24 jaar lang zou de derde zondag van januari in iedere agenda van de regio met stip aangekruist worden. Want - belangrijk ! - een 'nieuwjaarsconcert' moest voor Vic méér zijn dan 'een concert met Nieuwjaar': het moesten telkens bruisende, frivole of romantische muziekevenementen worden, die in hun uitvoering als een cupido het hart van mensen raakten, vreugdevolle emoties of tedere herkenningsmomenten opriepen. Uitvoeringen die mensen blij maakten, samenbrachten: muziek die een band smeedde, die alle kersverse nieuwjaarswensen een blijvende en extra 'boost' gaf...

Maar terwijl je in een luie zetel van die prachtige muziek geniet, besef je als toeschouwer dikwijls niet hoeveel intense en vermoeiende voorbereidingen hieraan voorafgaan: vooreerst het zorgvuldig kiezen van een koor of orkest en zijn dirigent - met een sluiks oog naar je eigen budget! -het bespreken van een repertoire dat zowel de amateur als een meer professionele muzikliefhebber kan bekoren, de ontvangst van soms 200 uitvoerders op de dag zelf met lunch en koffie, het opstellen en bebloemen van het podium, het opmaken van folders en programma's. Samen met zijn gedreven team heeft Vic er alle jaren zijn volle gewicht, of frêle schouders onder gezet.

Maar, na eenmaal met een bang hart in zijn zetel neergeploft te zijn, begon Vic meteen te ontspannen: hij zag dat het goed was. Spots gingen aan, presentatoren en dirigent kwamen op, orkest en koorleden, sopraan en tenor speelden of zongen de ziel uit hun lijf in meeslepende aria's, walsen van Strauss of tal van andere beroemde componisten. En steevast zonk op het einde op het podium het klassieke bord met nieuwjaarswensen naar beneden, al dan niet met enig geknal of gevulde champagneglazen, en kon de Radetzky - mars worden ingezet!

De trots nadien en de glans van dankbare bewondering in zijn ogen waren oprecht. Onze voorzitter, Vic, had ervan genoten, en àlle toeschouwers evenzeer. En nog tijdens het uitwisselen van felicitaties zaten zijn gedachten alweer stilletjes bij een volgende editie. De erkenning en de medaille, die hij bij de twintigste editie mocht ontvangen uit de handen van de aanwezige bisschop Monseigneur Bonny was dan ook ten volle verdiend !

Al die jaren, Vic, heb je in en door die concerten mensen méér geschonken dan muziek: je bezorgde ons een streep levensvreugde en optimisme. Je onvermoeid streven naar cultuur, je authenticiteit en empathie brachten het beste in ons naar boven: het gevoel als mens een beetje te kunnen groeien. Waar moet je in dit leven anders naar streven? 'Hoog de harten'!

Het doek is ondertussen gevallen en de lichten gedoofd. Maar het respect en applaus voor jou Vic zullen nog lang nazinderen. Ook voor jou heffen en 'walsen' we het glas! Het moge je goed gaan!

*Vic,
Je bent niet dood, de Heer heeft je geroepen,
om bij Hem te wonen in het glanzend huis.
Je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken,
je hebt ze nu – want je bent veilig thuis.
Je bent niet dood – je mag voor eeuwig leven.*

*Namens de redactie
Ria Toelen*